

dets eget regi (eksempelvis interviews og rundbords-samtaler), dels være udsendelse af programmer, som kortere eller længere tid før udsendelsen er optaget på bånd eller opbevaret elektronisk (forskudte udsendelser).

I radioudsendelser fremføres tekster ved oplæsning. Det samme gælder normalt i fjernsynsudsendelser, men her kan det dog forekomme, at en tekst fremføres på en sådan måde, at seerne kan aflæse den på skærmen; se om disse specielle tilfælde nærmere nedenfor.

En tekst, der oplæses, kan være skrevet med henblik herpå; dette vil typisk være tilfældet med journalistiske manuskripter, der oplæses af en studievært, og med speakertekst, der f.eks. kæder to eller flere indslag sammen, eller som annoncerer et kommende indslag. Men teksten kan også være skrevet med henblik på andre formål end oplæsningen i radio eller tv. Således kan der i en udsendelse indgå oplæsning af en bog, ligesom sangtekster, dramatiske værker m.m. kan være grundlag for udsendelser på det kunstneriske område. I alle sådanne tilfælde medfører bestemmelsen i § 17, stk. 1, at forfatteren er ansvarlig for tekstens indhold efter lovgivningens almindelige regler (se herom § 10, stk. 1, og bemærkningerne hertil), såfremt den pågældende har givet samtykke til tekstens udsendelse. Dette gælder dog ikke, når der er givet forfatteren tilsagn om anonymitet. Bestemmelsen har størst praktisk betydning for de tekster, der er skrevet med henblik på oplæsning i en radio- eller fjernsynsudsendelse; her medfører den, at tekstens forfatter får samme retsstilling som forfatteren til en artikel i et periodisk skrift, jf. navnlig § 10. For så vidt angår romaner, digte, dramatiske værker, tekster af fagligt eller videnskabeligt indhold m.m., vil disse normalt have en »selvstændig« tilværelse uafhængigt af udsendelsen i radio eller fjernsyn. Forfatteren af en bog med retsstridigt indhold kan normalt drages til ansvar for bogens indhold, hvad enten dette udsendes i radio/fjernsyn eller ej; den omstændighed, at radio- eller fjernsynsudsendelsen henleder den krænkede persons eller den offentlige anklagemyndigheds opmærksomhed på bogen, bringer ikke i sig selv dennes indhold ind under de medieretlige ansvarsregler. Men har bogen hidtil levet en ret påagtet tilværelse, og gøres det gældende, at udsendelsen i radio/fjernsyn har forøget skadevirkningen af bogens retsstridige indhold, vil forfatteren kunne være ansvarlig herfor under de i § 17, stk. 1, nævnte omstændigheder.

Som nævnt ovenfor kan det forekomme, at en tekst fremføres på en sådan måde, at seerne kan læse den på skærmen. Dette er tilfældet ved undertekster (oversættelser og tekster for hørehæmmede), »skilte« på skærmen og situationer, hvor der zoomes ind på

en bestemt tekst, så denne fremtræder med tilstrækkeligt store typer til at være læsbar. Ansvar for sådanne tekster fastlægges i almindelighed i henhold til § 17, stk. 1.

Bestemmelsen i § 17, stk. 1, om ansvar for tekster skal imidlertid sammenholdes med reglerne i § 20, stk. 2, der omhandler ansvarsplaceringen ved direkte transmissioner af offentlige møder eller andre aktuelle begivenheder. I sådanne udsendelser ifaldes strafansvar efter lovgivningens almindelige regler. Dette indebærer navnlig, at anonymitet ikke er ansvarsfriehedsgrund og at straffelovens regler om medvirken finder anvendelse, jf. straffelovens § 23. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor til § 20, stk. 2.

I de tilfælde, hvor radio- eller fjernsynsforetaget har givet forfatteren til en tekst tilsagn om anonymitet, er redaktøren ansvarlig for tekstens indhold, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom, jf. bestemmelsen i stk. 2. Redaktørens objektive ansvar gælder som ovenfor nævnt dog ikke ved direkte transmissioner af offentlige møder m.v., jf. lovforslagets § 20, stk. 2.

Ansvarsreglerne i stk. 1 og stk. 2 finder anvendelse på teksters indhold, hvad enten teksterne fremføres i direkte eller i forskudte udsendelser. For så vidt angår tekster, der fremføres i forskudte udsendelser, tilføjes det i stk. 3, at redaktøren endvidere er ansvarlig for tekstens indhold, hvis forfatteren ikke har givet samtykke til, at teksten udsendes, eller - i overensstemmelse med de for trykte skrifter forslåede regler, jf. § 11, stk. 2 - hvis ansvar ikke kan gøres gældende mod forfatteren på grund af dennes manglende tilknytning til riget eller manglende tilregnelighed.

I forhold til den tilsvarende bestemmelse i betænkningens lovudkast er reglerne i lovforslagets § 17, stk. 3, om redaktørens ansvar suppleret med en bestemmelse om, at redaktøren også er ansvarlig i de tilfælde, hvor en tekst ikke kan henføres til en bestemt forfatter, fordi dennes identitet f.eks. er opdigtet eller falsk.

Til § 18

Bestemmelsen handler om ansvar for indholdet af udtalelser fremsat i forskudte udsendelser.

Når der i §§ 18-20 tales om »den, der fremsætter en udtalelse«, menes der hermed en person, som fremsætter en selvstændig udtalelse. Den, der blot oplæser en andens tekst eller på anden måde formidler udsendelse af, hvad en anden har skrevet eller sagt, omfattes ikke af udtrykket »den, der fremsætter en udtalelse«, jf. lovforslagets § 22, hvorefter den, der oplæser eller på anden måde formidler en tekst eller udtalelse, ikke er ansvarlig for tekstens eller udtalelsens indhold.